

M uu_uu	OSN1_42
Kierunek lub kierunki studiów	Ochrona Środowiska
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Ekologia i architektura krajobrazu (Landscape ecology and architecture)
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I, niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	4
Semestr dla kierunku	VIII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	5 ECTS (2/3)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	dr Joanna Sender
Jednostka oferująca przedmiot	Zakład Ekologii Krajobrazu i Ochrony Przyrody
Cel modułu	Celem prowadzenia przedmiotu jest zdobycie przez studentów podstawowej wiedzy z zakresu struktury i funkcjonowania krajobrazowych systemów ekologicznych. Celem przedmiotu jest również poznanie przez studentów podstaw kompozycji architektoniczno – krajobrazowej. Celem realizacji ćwiczeń jest zdobycie przez studentów umiejętności wyznaczania jednostek architektoniczno - krajobrazowych oraz opracowywania ogólnej charakterystyki środowiska przyrodniczego i fizjonomii krajobrazu wybranego obszaru.
Treści modułu kształcenia – zwróć uwagę na opis ok. 100 słów.	Treści modułu kształcenia obejmują następujące zagadnienia: pojęcie krajobrazu, geochemia i troficzne zróżnicowanie krajobrazu, badanie, kartowanie i modelowanie, naturalne przekształcenia krajobrazu i ich ekologiczne znaczenie, antropogeniczne przekształcenia krajobrazu: metody analizy, oceny i systemy klasyfikacji, drogi przemieszczania się materii, energii i informacji w krajobrazie oraz zakłócenia ich przebiegu, teoria płatów i korytarzy ekologicznych, a teoria „stepping stones”, strefowo – pasmowo – węzłowy model organizacji i funkcjonowania przestrzeni przyrodniczej, fizjonomia krajobrazu: przestrzeń, formy, barwy, faktury i rytmy oraz ich wzajemne relacje, harmonia i dysharmonia, zespoły wnętrza, jednostki i strefy krajobrazowe: metody delimitacji, zasady agregacji.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bogdanowski J. 1976 – Kompozycja i planowanie w architekturze krajobrazu. Zakład Narodowy im. Ossolińskich. Wydawnictwo PAN. Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk: 1-271. 2. Bogdanowski J., Łuczyńska – Bruzda M., Novak Z. 1981 – Architektura krajobrazu. PWN Warszawa – Kraków: 1-246. 3. Bogdanowski J. 1994 – Metoda jednostek i wnętrza architektoniczno – krajobrazowych (JARK – WAK) w studiach i projektowaniu. Politechnika Krakowska, Kraków: 1-36. 4. Böm A. 2006. Planowanie przestrzenne dla architektów krajobrazu. Politechnika Krakowska, Kraków: ss. 324. 5. Chmielewski T. J., Richling A., Wojciechowski K. H. (red.) 1992. Funkcjonowanie i waloryzacja krajobrazu. Polskie Towarzystwo Geograficzne, Lubelskie Towarzystwo Naukowe. Lublin; ss. 126.

	<ol style="list-style-type: none"> 6. Chmielewski T. J. (red.) 2004. Nowa jakość krajobrazu: ekologia – kultura – technika. Zeszyty Naukowe KN „Człowiek i Środowisko” PAN, Z. 36. Warszawa – Lublin; ss.158. 7. Ostaszewska K. 2002. Geografia krajobrazu. Wydawnictwo PWN Warszawa; ss.277. 8. Richling A., Ostaszewska K. red. 2005. Geografia fizyczna Polski. Wydawnictwo PWN Warszawa; ss. 345. 9. Richling A., Solon J. 1996. Ekologia krajobrazu. PWN Warszawa; ss. 319 10. Żarska B. 2005. Ochrona krajobrazu. Wyd. III; SGGW Warszawa; ss. 252.
Planowane formy / działania /metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: wykład, dyskusja, wykonanie projektu.